

DECSER

Lourdes Serena, es jubila després de 39 anys: «Per portar una botiga es necessita paciència»

[NacióSolsona - Ramon Estany – Solsona, 16 d'agost de 2018](#)

La Lourdes Serena, després de 39 anys, es jubila al capdavant de la botiga Decser del carrer Castell, número 8. Com bé explica, el 16 de juliol de 1979, ella, i el seu marit, el Xavier, tapisser d'ofici, van decidir obrir una botiga en aquest indret del nucli antic de Solsona.

-Que hi havia abans en aquest local?

Quan ens hi vam establir, era una botiga buida. El local era del Jaume Serra, l'antic alcalde, i el tenia llogat en aquells moments al Delfí de la Canal, que molt anteriorment havia tingut una botiga de ràdios. Ell feia temps que ho tenia tancat, i nosaltres ho vam llogar al Jaume Serra.

- Quins productes i serveis vau començar a oferir?

Quan vam obrir la botiga, inicialment ens dedicàvem a posar cortines, moquetes, i suro, que llavors es portava de moda. Va ser al cap d'uns anys, que vam afegir la venda de regals.

Nació Solsona

-De fet, ara sembla que se us coneix més per la venda d'objectes de decoració i regals que no pas per les cortines?

Doncs el negoci de les cortines sempre s'ha mantingut més o menys, en tot cas, si que hi ha hagut una petita davallada, però per la crisi del sector de la construcció: menys cases, menys cortines.

Primera publicitat de la DECSEER al programa de la Festa Major del 1979 Foto: Ramon Estany

-Som en un carrer ple de botigues històriques, on també se n'han tancat moltes. Com veu la situació del comerç, en concret al nucli antic?

Certament, se n'han tancat moltes de botigues, i també se n'han obert moltes, segur que aquest és un bon carrer. Però bé, jo penso que per portar una botiga, es necessita paciència. S'ha de ser realista, i amb moltes dosis d'il·lusió, per que costa, i la gent ha canviat els hàbits, sobretot amb internet. Però jo tinc l'esperança que tornarà el comerç de sempre, el tracte directe amb la gent, i el tracte personalitzat, l'embolicar els regals especials per a algú...

Qualsevol nucli antic, qualsevol eix principal d'un poble, sense comerç, per a mi, és un nucli antic mort. I això s'ha de vetllar des de les institucions; Generalitat, ajuntaments...

El comerç és vida per a mi.

-A finals de l'estiu, us jubileu, però la botiga continuarà igual?

Doncs sí, mantindrà el mateix nom, i tret de les cortines i tapissos, que es deixarà d'oferir, mantindrà la botiga de regals i decoració. La noia que ho agafa, la Reme, li fa molta il·lusió, i pel traspàs, desseguida ens hem posat d'acord. Per a mi, la il·lusió més gran és que no es tanqui la botiga. Desitjo que li vagi molt bé.

-Per molts solsonins i solsonines, aquesta botiga ja en forma part de la memòria recent, que en pot dir?

Certament, en 39 anys, han passat molts clients, com a anècdota, puc dir que he posat cortines a dones que tenen la meva edat, i ara les he tornat a posar a les seves filles. I de les noies que venien fa uns anys a comprar regalets, ara venen les seves filles a comprar detalls.

Nació Solsona

- Des d'aquesta petita botiga, imagino que ha vist passar moltes festes majors, carnivals i festes de carrer.?

Sí, la setmana passada va ser la festa d'aquest carrer, i els qui realment hi participem i hi som, i fem poble, som els botiguers, per que malauradament, als pisos del nucli antic, cada vegada hi viu gent més gran, i els costa implicar-se en les festes, en canvi, els botiguers, pel que ens va, ens impliquem, si o sí.

I per la Festa Major, el dia 7, quan baixa l'ajuntament, és maco estar a la botiga.

La Lourdes, a la botiga Foto: Ramon Estany